FilmoTeca
de la Generalitat de Catalunya

Curs 1995 - 1996. Programa núm. 32

MOSTRA INTERNACIONAL DE FILMS DE DONES DE BARCELONA

3 - 16 juny 1996

Cent anys de cinema

IV Mostra Internacional de Films de Dones Cinema d'Àsia

CINEMA 1CC CATALU

fiaf 100 cinema

Cent anys de cinema a Catalunya

IV Mostra Internacional de Films de Dones

Per quart any consecutiu, presentem la Mostra Internacional de Films de Dones, organitzada per Drac Màgic i Filmoteca, i que aquest any s'emmarca en la celebració del Centenari, amb una retrospectiva històrica amb títols representatius dirigits per dones, des de l'inici del cinema fins la dècada dels 80. No s'han oblidat les seccions habituals "Panorama" i "Curtmetratge" ni la d'"Homenatge", que enguany està dedicada a la recentment desapareguda Marguerite Duras. Per a aquesta IV Mostra, hem disposat de la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'Institut Català de la Dona, l'Ajuntament de Barcelona - Consell Municipal de Benestar Social -, l'Instituto de la Mujer - Ministerio de Asuntos Sociales -, la Diputació de Barcelona, la Caixa de Catalunya, l'Associació Catalana de Crítics i Escriptors Cinematogràfics, l'Instituto Italiano de Cultura i la Fundació Serveis de Cultura Popular. També hem d'agraïr la col·laboració prestada per les institucions i entitats següents: Institut Francès de Barcelona, pel que fa a les sessions dedicades a Marguerite Duras; la Filmoteca Española i la Cinématheque Belge, que han cedit altres còpies de la Mostra, i finalment, el Centro Sperimentale di Cinematografia - Cineteca Nazionale (Itàlia), que ha coorganizat les sessions dedicades a Elvira Notari. Dins el marc de la Mostra, se celebraran els actes següents: el dia 31 de maig, a les 19 hores, conferència d'Ann Kaplan, escriptora nord-americana especialitzada en l'anàlisi feminista del discurs cinematogràfic, al Col·legi de Periodistes (Rambla de Catalunya, 10). El dia 3 de juny, a les 13 hores, conferència a càrrec de Giuliana Bruno, investigadora i estudiosa de la vida i obra d'Elvira Notari, també al Col·legi de Periodistes. En el moment de tancar l'edició d'aquest programa estava pendent de confirmar l'assistència a la Mostra de les directores Francesca Archibugi i Trin T.Minh-Ha. Finalment, cal assenyalar que Drac Màgic ha editat un catàleg amb àmplia informació d'aquesta IV Mostra.

DRAC MÀGIC

ICD INSTITUT CATALÀ DE LA DONA

Ajuntament de Barcelona

MINISTERIO DE ASUNTOS SOCIALES
Instituto de la Mujer

Diputació de Barcelona
Servei de Cultura

CAIXA DE CATALUNYA

ASSOCIACIÓ CATALANA DE CRÍTICS I ESCRIPTORS CINEMATOGRÀFICS

ISTITUTO ITALIANO DI CULTURA

INSTITUT FRANÇAIS DE BARCELONE

Hacia las alturas de Dorothy Arzner

La proposta que ens va arribar dels responsables de la Filmoteca de fer que la IV Mostra s'adaptés a les premisses dels actes dedicats a la celebració del Centenari no va representar cap novetat en la nostra línia de treball i va encaixar perfectament amb les nostres intencions. Som les primeres interessades a realitzar la lectura dels cent anys tot observant el paper que hi han tingut les dones des de la direcció. Aquesta mirada selectiva ens ha portat a reunir un conjunt de films, representatius o significatius del treball de les directores, que, sobretot per a les noves generacions, són pràcticament desconeguts. A aquestes dones, Alice Guy, Elvira Notari, Dorothy Arzner, Marguerite Duras, Agnès Varda, Vêra Chytilová, Mai Zetterling, Chantal Akerman, Josefina Molina i d'altres que no hem pogut aplegar en aquesta edició, dediquem la IV Mostra, tot proposant-vos un joc de translació en el temps que ens pugui permetre una comprensió des del present de les obres que hem escollit.

Drac Màgic

ARTS GRÀFIQUES ORIENT, SA. Dip. Legal B.38.546-81

Cinema d'Àsia

Ampliem el cicle japonès de l'inici dels Cents Anys de Cinema reunint mestres desapareguts i realitzadors consagrats com a indiscutibles punts de referència del continent asiàtic en una mostra petita, però de gran valor, que ens permet descobrir la figura del principal director filipí, l'avantguardisme de Kinugasa o els clàssics de la Xina –país genuïnament cinematogràfic si tenim en compte que una cançó de pel·lícula hi esdevingué himne nacional– i retrobar títols capitals llargament absents de les nostres pantalles, com l'incommensurable *Ikiru* de Kurosawa o la brillant *Cerem·onia* d'Oshima.
Insistim en la importància dels films xinesos. Aquesta cinematografia romangué pràcticament ignorada a l'Occident fins ben entrada la dècada dels 80, amb l'excepció d'escadusseres projeccions a festivals i filmoteques (els veterans deuen recordar la projecció d'un títol tan emblemàtic com *El destacament femení roig* de Xie Jin, 1960). A poc a poc han anat arribant després les obres dels cineastes de la cinquena generació, que ha estat la primera que hem pogut conèixer. Ara, però, tenim l'oportunitat de veure tres obres sense parió corresponents a moments crucials de la història del cinema xinès. A la Sala podeu demanar un full complementari amb informació sobre els directors d'aquests tres films.

Corbs i pardals
CORBS I PARDALS, que posa en escena la presa de Xangai per part dels comunistes, s'anticipa a la realitat, ja que va ser rodat el 1948, uns quants mesos abans de l'esdeveniment, quan ja s'acabava el règim del Guomindang. El resum que es va donar a les autoritats per tal d'obtenir l'autorització de rodatge era fals i se n'havien tret els atacs contra el règim encara vigent. Quan les autoritats es van adonar de l'engany van prohibir la producció. El film va passar a la clandestinitat fins que va tornar a aparèixer, amb un nou guió encara més virulent, el setembre de 1949.
En una entrevista amb Pat Wilson (*Literatura xinesa*, abril de 1980) Zhao Dan conta en quines condicions es va realitzar el film: "En aquella època vivíem en els barris baixos de Xangai on convivíem amb una gran quantitat de personatges semblants als del film. La nostra vida era molt dura. Quan ja es trobava prop de la caiguda, el règim del Guomindang multiplicava les persecucions polítiques. Es detenia la gent al mig del carrer. La inflació es va desencadenar. Els diners cobrats al matí ja havien perdut la meitat del seu valor a l'hora de dinar. Els pobres de Xangai eren l'argument del nostre film i nosaltres compartíem la seva sort."

Catàleg del British Film Institute, dossier núm. 3

Germanes d'escena
GERMANES D'ESCENA, dirigit el 1964 per Xie Jin als estudis Tianma de Xangai, amb les dues assenyalades actrius Xie Fang i Cao Yindi, conta, des de 1935 a 1964, la història de dues actrius de teatre que es converteixen ràpidament en primeres figures i els destins de les quals se separaran: l'una es mantindrà fidel al teatre i agafarà el camí de la revolució, i l'altra es deixarà seduir pels diners i les falagueries d'un amant que havia estat el seu empresari. Atacat durant la Revolució Cultural, el film va ser prohibit el 1964 abans que s'acabés. Considerat sens dubte políticament poc convincent, atès que les últimes seqüències dels anys 60 semblen afegides artificialment al conjunt, el film pretenia evidentment una altra intenció, certament igualment condemnable per part de les autoritats. Les relacions entre les dues joves actrius són evidentment homosexuals. En el repertori del teatre tradicional l'una interpreta sempre el paper de noia i l'altra, el de noi jove. Aquesta última, que porta sempre els cabells tallats com un home, adoptarà un pentinat femení una mica europeu quan deixarà el teatre i la seva amiga per un empresari del qual no amaga que representa per a ella només el luxe i els diners. Quan les dues noies decideixen separar-se, la que es manté fidel al seu ofici no pot deixar de remarcar que "només els enamorats moren en escena". La sensibilitat de la posada en escena, mitjançant la planificació i un art consumat dels enquadraments a través de curts travellings, teixeix tota una xarxa de mirades que no poden enganyar la gent del seu entorn. El conjunt de la posada en escena s'afirma, d'altra banda, mitjançant una sorprenent fluïdesa i un sentit de l'enquadrament de què el primer pla del film és un exemple destacable. Damunt una grua, la càmera descriu fent una panoràmica el circ de les muntanyes i després baixa cap al poble, a la plaça on té lloc la representació teatral, ressegueix els espectadors i després baixa encara més avall cap a un grup de jugadors de cartes, i en aquest moment concret emmarca la protagonista, que s'acaba d'escapar de casa seva, i seguidament s'amaga entre la gentada i després enmig del grup teatral. Per mitjà d'aquest únic pla d'obertura, ja estan situats el context rural, el teatre i el desencadenament de la intriga.
El film, d'altra banda, constitueix un veritable document sobre el teatre xinès, que de primer era teatre tradicional parlat, cantat, mimat, que es fonamentava en una improvisació que es desenvolupava a l'entorn d'esquemes i accessoris simbòlics i que va desaparèixer en els anys 30. El va succeir un teatre ja impregnat d'influències occidentals i orientat cap al social, abans d'arribar a un teatre "positiu" revolucionari que gairebé tanca el film.
Un últim detall respecte d'aquest film tan bonic: la famosa actriu Shangguan Yunzhu, que interpreta aquí l'antiga "reina de l'òpera de Shaoxing", abandonada pel seu amant i empresari, va ser perseguida durant la Revolució Cultural i es va suïcidar penjant-se d'una manera idèntica a la del seu personatge en el film.

Hubert Niogret i Yann Tobin (Positif, *núm. 251, febrer de 1982)*

Els àngels del carrer
"...en realitat, quina Xina més poc poètica, quin celeste imperi de barriada!" La vista del port de "Chang-Haï", el 1867, inspira al comte de Beauvoir les exclamacions consignades en el diari de viatge que farà editar el 1872, amb un gran èxit, sota el títol *Pékin Yeddo San Francisco.*
Continuen essent vàlides per als films xinesos presentats actualment: no gens d'exotisme i ni mica de boniquesa ni de gràcia, només la misèria, l'explotació dels homes i les dones, i la lluita contra uns i altres.
Els primers plans d'ELS ÀNGELS DEL CARRER mostren els edificis moderns de les concessions estrangeres; després, mitjançant un tràveling vertical, es descendeix, sota aquests símbols de la riquesa, als baixos fons. Un moviment invers ens en farà sortir amb la paraula "fi", sense que puguem oblidar, a causa de la il·luminació, de l'atmosfera, que l'acció s'esdevé en un món subterrani on éssers del tot semblants a nosaltres viuen, estimen i moren.
L'acció és la d'un melodrama i la d'una comèdia. El melodrama: l'adolescent Hong, venuda al mafiós Senyor Ku. La comèdia: la vida del trio d'amics: Chen, el músic ambulant; Wong, el venedor de diaris i el perruquer; també comèdia: les relacions de Chen (Zhao Dan) i Hong, i els espectacles que s'ofereixen d'una finestra a l'altra: ell mimant i ella cantant. Comèdia són també les bromes que imagina el trio; i comèdia , finalment, és la jovialitat general. I sempre, com a recordació, la negra presència de Yun (Zhao Wei Ying en el seu primer paper), la prostituta: vestida de negre, sense somriure mai i que només diu dues frases, però de pes: la primera, "No és pas dolent", aprova, encoratja, l'amor de Hong; la segona no necessita comentaris: "Nosaltres som tots pobres".
El film deu el seu rigor a la barreja estreta i harmoniosa dels dos registres i a la posada en escena. Dos espais tancats, ben definits, dos habitatges; la mobilitat dels envans dóna plena llibertat a tots els desplaçaments; la seva presència manté la impressió de tancament; les finestres mai no s'obren sobre l'espai o el cel. A fora, la mirada –la càmera– baixa cap al carrer: un altre lloc tancat. Yuan Muzhi mai permet oblidar les intencions que l'animen, mai no oblida la vida dels seus personatges ni el doble registre que adopta. I justament a això deu el seu èxit, perquè l'obra és política i humana, commovedora i estranya, perquè el pensament no passa mai davant de l'espectacle ni del sentiment.

Alain Garsault (Positif, *núm. 242, maig de 1981*)

Corbs i pardals de Zheng Junli

Una pàgina de follia de Teinosuke Kinugasa

Propera quinzena:
Usa *story*
Cinema d'Àsia

	17.30	19.30	22.00
DILLUNS 3	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Christopher Strong/Hacia las alturas** Dorothy Arzner, 1933. Int.: Katharine Hepburn, Colin Clive, Billie Burke, Helen Chandler. EUA. V.E. El film gira al voltant de la relació entre una dona aviadora i un important home públic casat, de qui ella es queda embarassada. Partint d'aquest nus argumental, el film condensa una crítica radical a les convencions socials que afecten les dones. Aquest fou l'onzè film d'aquesta pionera nord-americana, que a poc a poc ha vist rescatats de l'oblit els seus treballs ja que la crítica feminista n'ha destacat l'atreviment i les aportacions fetes tant en l'àmbit dramàtic com en el de la posada en escena.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **The Lost Garden. The Life and Cinema of Alice Guy-Blaché/El jardí perdut. La vida i el cinema d'Alice Guy Blaché** Marquise Lepage, 1995. Canadà. V.O.S.C **'A Santanotte/La santa nit** Elvira Notari, 1922. Int.: Rosé Angione, Alberto Danza, Edoardo Notari. Itàlia. Muda, amb rètols en italià. *The Lost Garden* és un documental entorn d'aquesta pionera francesa de la qual vàrem oferir diferents films en la Mostra de l'any passat. El film de Notari és un drama passional on es mostra la duresa de la vida de les dones de classe social baixa.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **E 'Piccerella/ La petita** Elvira Notari, 1922. Int.: Rosé Angione, Albero Danza, Edoardo Notari. Itàlia. Muda, amb rètols en italià. **Fantasia 'E Surdato/La fantasia del soldat** Elvira Notari, 1927. Int.: Edoardo Notari, Geppino Iovine, Oreste Tesorone. Itàlia. Muda, amb rètols en italià. Dos melodrames amb seductores dones de protagonistes i els embolics amorosos que protagonitzen, i rodats a la ciutat de Nàpols, un escenari natural del qual la directora treu un gran profit. ***Amb la presència de Giuliana Bruno***
DIMARTS 4	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Función de noche** Josefina Molina, 1981. Int.: Lola Herrera, Daniel Dicenta, Natalia Dicenta, Luis Rodríguez. Espanya. V.E. Interaccionant la realitat i la ficció, aquest film, basat en les experiències personals de l'actriu Lola Herrera, posa en escena els camins de reflexió sobre el seu passat i el seu matrimoni fracassat, seguint l'estil del *cinema-verité*. *Función de noche* intenta establir la radiografia d'una dona que no solament intenta recuperar la memòria històrica generacional, sinó també resseguir les petjades del propi desencantament personal.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Nathalie Granger/Nathalie Granger** Marguerite Duras, 1972. Int.: Lucia Bosè, Jeanne Moreau, Luce Garcia Ville, Gérard Depardieu, Dionys Mascolo. França. V.O.S.C. La càmera explora l'interior d'una casa i observa les dones que hi troba. Una casa que és un espai d'inclusió i d'exclusió, atès que els homes en seran exclosos progressivament. Mentre a l'exterior regna la violència, el film presenta un joc entre el camp i el fora de camp, entre el present de la narració i diversos estrats del passat, ple de suggeriments i evocacions lligats a la musicalitat de les paraules i a l'expressivitat de la música, que permet anar més enllà de les paraules.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **India Song/India Song** Marguerite Duras, 1974. Int.: Delphine Seyrig, Michael Lonsdale, Mathieu Carrière, Claude Mann. França. V.O.S.C. El film, concebut a partir del so abans que de la llum, és l'evocació d'una història d'amor viscuda a l'Índia durant els anys 30. La narració és conduïda per quatre veus que no s'adrecen a ningú i que parlen entre elles, com si ningú les estigués escoltant. Marguerite Duras ens convida a perdre'ns anul·lant qualsevol punt de referència que pugui ajudar-nos a reconstruir els fils d'una possible trama narrativa.
DIMECRES 5	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Jeanne Dielman, 23 Quai du Commerce, 1080 Bruxelles/Jeanne Dielman, Avinguda del Comerç, 23, 1080 Brussel·les** Chantal Akerman, 1975. Int.: Delphine Seyrig, Jan Decorte, Henri Storck, Jacques Doniol-Valcroze. Bèlgica. V.O.S.C. Aquest film, de més de tres hores, és una de les obres més explícitament reivindicatives o polèmiques pel que fa a la representació de les dones en el cinema. Conjuga d'una forma minimalista, sense moviments de càmera i amb poc so i plans fixos, els gestos mecànics d'una mestressa de casa, en un magistral exercici de representació de l'alienació del treball domèstic i de l'espai en un context quotidià.	***Se suspèn la sessió per la llarga durada del film anterior***	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Hongfen/Vermellor** Li Shaohong, 1994. Int.: Wang Ji, Wang Zhiwen, He Saifein, Zhang Liwei, Wang Rouli. República Popular Xina-Hong Kong. V.O.S.C. Aquest llarg i complex film posa en escena la història d'una família al llarg de diverses dècades, i se centra en dues amigues, dones de personalitats molt diferents i enamorades del mateix home. La pel·lícula està rodada a la ciutat de Suzhou, considerada la Venècia xinesa, i recull temes com la vida en els bordells de Xangai, els efectes de la guerra civil i la victòria comunista del 1949, així com detalls de la vida laboral i els costums i les tradicions socials.
DIJOUS 6	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Cléo de 5 à 7/Cléo de 5 a 7** Agnès Varda, 1961. Int.: Corinne Marchand, Antoine Bourseiller, José Luis de Villalonga, Michel Legrand. França-Itàlia. V.E. Cléo, una cantant jove, espera els resultats d'unes anàlisis mèdiques. Té por de tenir càncer. Des de la superstició a la por, de la rue de Rivoli al Café du Dôme, Cléo viu noranta minuts –la durada exacta del film– ben particulars. Dins d'aquest temps mecànic, Cléo experimenta la durada subjectiva: el temps es fa llarg o s'atura. Al final s'adona que per afrontar la realitat s'ha de treure les ulleres del seu egoisme i la seva insatisfacció i ha de trobar interès en els altres i obrir-se a la vida.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Sessió de curtmetratges de directores catalanes:** **La acera de enfrente**, Panchita, 1991. Espanya. **Bit**, Daniela Forn, 1993. Espanya. **Doscientos metros**, Mónica Saurina, 1996. Espanya. **La música de les esferes**, Harmonia Carmona, 1996. Espanya. **La núvia moderna**, Carmen Fernández, 1995. Espanya. **El país del silenci**, Gemma Cebrià, 1995. Espanya. **Lauf, wenn du Kannst/Corre, si pots**, Alexa Schulz, 1996. Alemanya-Espanya.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Con gli occhi chiusi/Con los ojos cerrados** Francesca Archibugi, 1994. Int.: Debora Caprioglio, Alessia Fugardi, Marco Messeri, Stefania Sandrelli, Margherita Lozano, Angela Molina. Itàlia-França-Espanya. V.E. Basada en una novel·la de Federigo Tozzi, aquest film és una història d'amor i d'engany, ambientada a la fi del segle passat a la ciutat de Siena, un lloc on es combinen l'esplendor del passat amb la misèria vigent a tota la província. Dos joves inicien una relació amorosa, però el fet que cadascun és d'una classe social diferent provoca conflictes en la seva relació.
DIVENDRES 7	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Nattlek/Jocs de nit** Mai Zetterling, 1966. Int.: Ingrid Thulin, Keve Hjelm, Jörgen Lindström, Christian Bratt. Suècia. V.O.S.C. *Jocs de nit* és un joc de prospecció en un complex d'Edip que provoca en el protagonista adult una incapacitat per alliberar-se d'una personalitat conflictiva construïda en un complicat món infantil. El film descriu el retorn al passat de Jan, que reviu les causes del trauma guiat per la seva promesa-esposa, l'única persona amb qui, a causa de la semblança amb la mare, pot establir una relació activa.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Sister, my Sister/Mi querida hermana** Nancy Meckler, 1994. Int.: Julie Walters, Joely Richardson, Jodhi May, Sophie Thursfield. Gran Bretanya. V.O.S.E. Basat en una història veritable, que va inspirar l'obra *Les criades* de Jean Genet, el film descriu el procés d'apropament entre dues germanes i la seva relació incestuosa que les proveeix de l'amor i la sensualitat que sempre els han mancat. La defensa del seu univers secret, que les ajuda a suportar els abusos i els capricis de les dones per a les quals treballen, les conduirà a una situació insostenible.	Mostra Internacional de Films de Dones: **Nico-Icon/Nico-Icon** Suzanne Ofteringer, 1995. Int.: Tina Aumont, Ari Boulogne, Jackson Browne, John Cale, Danny Fields. Alemanya. V.O.S.C. Recomposició de la història de la misteriosa musa d'Andy Warhol que fascinà també Lou Reed, Jim Morrison, Bob Dylan o Iggy Pop, entre d'altres, amb una trajectòria vital que la va portar des d'una carrera com a model a aparicions en films com *La Dolce Vita*, des del conjunt Velvet Underground a tota la cultura alternativa de Nova York, fins que la seva addicció a l'heroïna la va portar a una mort prematura, a Eivissa, el 1988.
DISSABTE 8	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Sedmikrasky/Les margarides** Věra Chytilová, 1966. Int.: Jitka Cerhova, Ivana Karbanova, Julius Albert, Jan Klusak. Txecoslovàquia. V.O.S.C. Amb una posada en escena plena d'efectes visuals, anticonformisme i provocació, aquest film sobre dues noies que viuen molt al seu aire robant i burlant-se de tot i tothom, ha passat a la història com una apologia agosarada dels mals sentiments, que planteja la desarticulació del llenguatge i la desaparició del ràcord i de les categories lògiques de continuïtat lineal.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Ben Annemin Kiziyin/Ich bin Tochter meiner Mutter/ Sóc la filla de la meva mare** Seyhan Derin, 1995. Int.: Turkadin Derin, Zahire Cebeci, Elif Östürk. Alemanya. V.O.S.C. **What my Mother Told Me/El que em va dir la mare** Frances-Anne Solomon, 1994. Int.: Adjoa Andoh, Leonie Forbes. Gran Bretanya. V.O.S.C. Films sobre dones i les seves relacions familiars. Mares, filles i àvies. Contradiccions educatives i l'emigració, des de Turquia a Alemanya o des de Trinidad cap a Gran Bretanya, són algunes de les línies narratives que uneixen els dos films.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Sister, my Sister/Mi querida hermana** Nancy Meckler, 1994. Int.: Julie Walters, Joely Richardson, Jodhi May, Sophie Thursfield. Gran Bretanya. V.O.S.E. Basat en una història veritable, que va inspirar l'obra *Les criades* de Jean Genet, el film descriu el procés d'apropament entre dues germanes i la seva relació incestuosa que les proveeix de l'amor i la sensualitat que sempre els han mancat. La defensa del seu univers secret, que les ajuda a suportar els abusos i els capricis de les dones per a les quals treballen, les conduirà a una situació insostenible.
DIUMENGE 9	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Cléo de 5 à 7/Cléo de 5 a 7** Agnès Varda, 1961. Int.: Corinne Marchand, Antoine Bourseiller, José Luis de Villalonga, Michel Legrand. França-Itàlia. V.E. Cléo, una cantant jove, espera els resultats d'unes anàlisis mèdiques. Té por de tenir càncer. Des de la superstició a la por, de la rue de Rivoli al Café du Dôme, Cléo viu noranta minuts –la durada exacta del film– ben particulars. Dins d'aquest temps mecànic, Cléo experimenta la durada subjectiva: el temps es fa llarg o s'atura. Al final s'adona que per afrontar la realitat s'ha de treure les ulleres del seu egoisme i la seva insatisfacció i ha de trobar interès en els altres i obrir-se a la vida.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **A Tale of Love/Un conte d'amor** Trinh T.Minh-Ha, 1995. Int.: Mai Huynh, Juliette Chen, Dominic Overstreet, Mai Le Ho. EUA. V.O.S.C. El film està inspirat en *El conte de Kieu*, el poema d'amor nacional del Vietnam, que parla de les desventures de Kieu, una dona que va sacrificar la seva puresa prostituïnt-se per al bé de la seva família. La història està actualitzada en la figura d'una escriptora independent emigrada als EUA, que treballa com a model d'un fotògraf per poder enviar diners a la seva família al Vietnam, i que estableix una relació una mica perillosa amb l'home.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Carmen Miranda, Bananas "is" my Business/Carmen Miranda: Los plátanos "es" mi negocio** Helena Solberg, 1994. EUA. V.O.S.E. Documental que descriu la construcció del mite de Carmen Miranda, l'actriu brasilera, d'origen portuguès, que va triomfar a Hollywood en musicals on destacava pels seus barrets espectaculars i que es va convertir en tot un símbol per l'Amèrica Llatina, especialment durant els anys de la Segona Guerra Mundial. La pel·lícula recull molt material d'arxiu i els testimonis d'Aurora Miranda, Mario Cunha, Ivan Jack i Rita Moreno.

	17.30	19.30	22.00
DILLUNS 10	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Nico-Icon/Nico-Icon** Suzanne Ofteringer, 1995. Int.: Tina Aumont, Ari Boulogne, Jackson Browne, John Cale, Danny Fields. Alemanya. V.O.S.C. Recomposició de la història de la misteriosa musa d'Andy Warhol que fascinà també Lou Reed, Jim Morrison, Bob Dylan o Iggy Pop, entre d'altres, amb una trajectòria vital que la va portar des d'una carrera com a model a aparicions en films com *La Dolce Vita*, des del conjunt Velvet Underground a tota la cultura alternativa de Nova York, fins que la seva addicció a l'heroïna la va portar a una mort prematura, a Eivissa, el 1988.	*Cinema d'Àsia:* **Kurutta Ippeiji/Una pàgina de follia** Teinosuke Kinugasa, 1926. Int.: Masao Inoue, Yoshie Nakagawa, Ayako Iijima, Hiroshi Nemoto, Misao Seki. Japó. Muda, còpia sonoritzada amb rètols en català. **Jujiro/Cruïlla** Teinosuke Kinugasa, 1928. Int.: Junosuke Bando, Masako Chiniya, Ippel Soma, Akiko Chihaya. Japó. Muda, còpia sonoritzada amb rètols en català. Els films són melodrames considerats com dues autèntiques joies de la cinematografia japonesa, a conseqüència de la bellesa en el tractament de les imatges aconseguida per Kinugasa, que demostrà una gran influència tant de l'expressionisme alemany com dels moviments d'avantguarda vigents a Europa durant els anys 20.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Christopher Strong/Hacia las alturas** Dorothy Arzner, 1933. Int.: Katharine Hepburn, Colin Clive, Billie Burke, Helen Chandler. EUA. V.E. El film gira al voltant de la relació entre una dona aviadora i un important home públic casat, de qui ella es queda embarassada. Partint d'aquest nus argumental, el film condensa una crítica radical a les convencions socials que afecten les dones. Aquest fou l'onzè film d'aquesta pionera nord-americana, que a poc a poc ha vist rescatats de l'oblit els seus treballs ja que la crítica feminista n'ha destacat l'atreviment i les aportacions fetes tant en l'àmbit dramàtic com en el de la posada en escena.
DIMARTS 11	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Carmen Miranda, Bananas "is" my Business/Carmen Miranda: Los plátanos "es" mi negocio** Helena Solberg, 1994. EUA. V.O.S.E. Documental que descriu la construcció del mite de Carmen Miranda, l'actriu brasilera, d'origen portuguès, que va triomfar a Hollywood, en musicals on destacava pels seus barrets espectaculars i que es va convertir en tot un símbol per l'Amèrica Llatina, especialment durant els anys de la Segona Guerra Mundial. La pel·lícula recull molt material d'arxiu i els testimonis d'Aurora Miranda, Mario Cunha, Ivan Jack i Rita Moreno.	*Cinema d'Àsia:* **Malu tianshi/Els àngels del carrer** Yuan Muzhi, 1937. Int.: Zhao Dan, Wei Heling, Zhou Xuan, Zhao Huishen, Chen Yiting, Liu Jinyu. Xina. V.O.S.C. Aquest film és una de les obres més significatives del cèlebre grup de Xangai que en els anys 30 –de fet, en els poc més de cinc anys entre els dos atacs japonesos a la ciutat– conreà una vena populista que, diuen els historiadors, es pot situar entre l'herència de la literatura russa vuitcentista i la prefiguració del neorealisme italià. La pel·lícula és una tragèdia ambientada als baixos fons de Xangai –inspirada parcialment en *El septimo cielo* de Borzage– que denota la gran maduresa del director per mostrar la pobresa regnant al país i l'estratificació social.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Nathalie Granger/Nathalie Granger** Marguerite Duras, 1972. Int.: Lucia Bosè, Jeanne Moreau, Luce Garcia Ville, Gérard Depardieu, Dionys Mascolo. França. V.O.S.C. La càmera explora l'interior d'una casa i observa les dones que hi troba. Una casa que és un espai d'inclusió i d'exclusió, atès que els homes en seran exclosos progressivament. Mentre a l'exterior regna la violència, el film presenta un joc entre el camp i el fora de camp, entre el present de la narració i diversos estrats del passat, ple de suggeriments i evocacions lligats a la musicalitat de les paraules i a l'expressivitat de la música, que permet anar més enllà de les paraules.
DIMECRES 12	Mostra Internacional de Films de Dones: **India Song/India Song** Marguerite Duras, 1974. Int.: Delphine Seyrig, Michael Lonsdale, Mathieu Carrière, Claude Mann. França. V.O.S.C. El film, concebut a partir del so abans que de la llum, és l'evocació d'una història d'amor viscuda a l'Índia durant els anys 30. La narració és conduïda per quatre veus que no s'adrecen a ningú i que parlen entre elles, com si ningú les estigués escoltant. Marguerite Duras ens convida a perdre'ns anul·lant qualsevol punt de referència que pugui ajudar-nos a reconstruir els fils d'una possible trama narrativa.	*Cinema d'Àsia:* **Wuya yu maque/Corbs i pardals** Zheng Junli, 1949. Int.: Zhao Dan, Wei Heling, Sun Daolin, Huang Zonging,Wu Yin, Wang Pei. Xina. V.O.S.C. *Corbs i pardals* correspon al punt crític del canvi de règim, quan els cineastes, de retorn a Xangai, reprengueren la inspiració del decenni anterior. El film ens acosta a un home, membre del Guomindang, que durant l'hivern de 1948 tracta de vendre la casa on viu amb altres llogaters i marxar cap a Taiwan. L'ambient social està molt crispat a causa de la por provocada per l'avançada de les forces comunistes. De fet el film va anticipar, de forma molt realista, uns esdeveniments que passarien pocs mesos després.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **A Tale of Love/Un conte d'amor** Trinh T.Minh-Ha, 1995. Int.: Mai Huynh, Juliette Chen, Dominic Overstreet, Mai Le Ho. EUA. V.O.S.C. El film està inspirat en *El conte de Kieu*, el poema d'amor nacional del Vietnam, que parla de les desventures de Kieu, una dona que va sacrificar la seva puresa prostituïnt-se per al bé de la seva família. La història està actualitzada en la figura d'una escriptora independent emigrada als EUA, que treballa com a model d'un fotògraf per poder enviar diners a la seva família al Vietnam, i que estableix una relació una mica perillosa amb l'home.
DIJOUS 13	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Sessió de curtmetratges de directores catalanes:** **La acera de enfrente**, Panchita, 1991. Espanya. **Bit**, Daniela Forn, 1993. Espanya. **Doscientos metros**, Mónica Saurina, 1996. Espanya. **La música de les esferes**, Harmonia Carmona, 1996. Espanya. **La núvia moderna**, Carmen Fernández, 1995. Espanya. **El país del silenci**, Gemma Cebrià, 1995. Espanya. **Lauf, wenn du Kannst/Corre, si pots**, Alexa Schulz, 1996. Alemanya-Espanya.	*Cinema d'Àsia:* **Ikiru/Viure** Akira Kurosawa, 1952. Int.: Takashi Shimura, Nobuo Kaneko, Kyoko Seki, Makoto Kobori, Kumeko Urabe. Japó. V.O.S.C. "Crítica de la inútil burocràcia governativa. Crònica del viure quotidià marcat per la misèria i la falta de futur. Essent una acusació lúcida de la implacable massificació a la qual la societat sotmet els seus membres, *Ikiru* enllaça, en certa manera, amb alguns films neorealistes. Watanabe troba que la mort no fa res més que evidenciar una existència on hom ha viscut sense viure, amagant la falta de compromís amb la mentida d'un "més endavant" que no arriba mai. L'acabament del termini impossibilita la coartada" (Rafael Miret).	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Ben Annemin Kiziyin/Ich bin Tochter meiner Mutter/ Sóc la filla de la meva mare** Seyhan Derin, 1995. Int.: Turkadin Derin, Zahire Cebeci, Elif Öztürk. Alemanya. V.O.S.C. **What my Mother Told Me/El que em va dir la mare** Frances-Anne Solomon, 1994. Int.: Adjoa Andoh, Leonie Forbes. Gran Bretanya. V.O.S.C. Films sobre dones i les seves relacions familiars. Mares, filles i àvies. Contradiccions educatives i l'emigració, des de Turquia a Alemanya o des de Trinidad cap a Gran Bretanya, són algunes de les línies narratives que uneixen els dos films. ***Començarà a les 21,30 hores***
DIVENDRES 14	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **The Lost Garden. The Life and Cinema of Alice Guy-Blaché/El jardí perdut. La vida i el cinema d'Alice Guy Blaché** Marquise Lepage, 1995. Canadà. V.O.S.C **'A Santanotte/La santa nit** Elvira Notari, 1922. Int.: Rosé Angione, Alberto Danza, Edoardo Notari. Itàlia. Muda, amb rètols en italià. *The Lost Garden* és un documental entorn d'aquesta pionera francesa de la qual vàrem oferir diferents films en la Mostra de l'any passat. El film de Notari és un drama passional on es mostra la duresa de la vida de les dones de classe social baixa.	*Cinema d'Àsia:* **Sansho Dayu/El intendente Sansho** Kenji Mizoguchi, 1954. Int.: Kinuyo Tanaka, Yoshiaki Hanayagi, Kyoko Kagawa, Masao Shimizu, Eitaro Shindo. Japó. V.O.S.E. Un dels títols mítics de la col·laboració entre Mizoguchi i l'actriu i directora Kinuyo Tanaka. Cap a la fi de l'era Heian, al segle XII, dos germans són separats de la seva mare i venuts al cruel Sansho. La serenitat i la bellesa de les imatges contrasten amb la brutalitat de la història explicada, que, simplificada, seria la destrucció d'una família, tot i que la pel·lícula aporta a l'espectador una rica varietat temàtica per incitar a la reflexió sobre la condició humana.	*Mostra Internacional de Films de Dones:* **Sedmikrasky/Les margarides** Vêra Chytilová, 1966. Int.: Jitka Cerhova, Ivana Karbanova, Julius Albert, Jan Klusak. Txecoslovàquia. V.O.S.C. Amb una posada en escena plena d'efectes visuals, anticonformisme i provocació, aquest film sobre dues noies que viuen molt al seu aire robant i burlant-se de tot i tothom, ha passat a la història com una apologia agosarada dels mals sentiments, que planteja la desarticulació del llenguatge i la desaparició del ràcord i de les categories lògiques de continuïtat lineal.
DISSABTE 15	*Cinema d'Àsia:* **Sansho Dayu/El intendente Sansho** Kenji Mizoguchi, 1954. Int.: Kinuyo Tanaka, Yoshiaki Hanayagi, Kyoko Kagawa, Masao Shimizu, Eitaro Shindo. Japó. V.O.S.E. Un dels títols mítics de la col·laboració entre Mizoguchi i l'actriu i directora Kinuyo Tanaka. Cap a la fi de l'era Heian, al segle XII, dos germans són separats de la seva mare i venuts al cruel Sansho. La serenitat i la bellesa de les imatges contrasten amb la brutalitat de la història explicada, que, simplificada, seria la destrucció d'una família, tot i que la pel·lícula aporta a l'espectador una rica varietat temàtica per incitar a la reflexió sobre la condició humana.	*Cinema d'Àsia:* **Wutai jiemei/Germanes d'escena** Xie Jin, 1965. Int.: Xie Fang, Cao Yindi, Feng Ji, Gao Yuansheng, Shen Fengjuan, Xu Caigen. Xina. V.O.S.C. Una nena camperola és recollida per una companyia de teatre ambulant i es converteix en una actriu famosa, alhora que esdevé amiga inseparable de la *vedette* principal. L'acció del film es desenvolupa entre 1935 i 1950, i congrega, per tant, els fets històrics més importants de la història de la Xina moderna. El rodatge del film va coincidir amb l'esclat de la Revolució Cultural, que el prohibí, fins que quinze anys després es convertí en un gran èxit.	*Cinema d'Àsia:* **Ikiru/Viure** Akira Kurosawa, 1952. Int.: Takashi Shimura, Nobuo Kaneko, Kyoko Seki, Makoto Kobori, Kumeko Urabe. Japó. V.O.S.C. "Crítica de la inútil burocràcia governativa. Crònica del viure quotidià marcat per la misèria i la falta de futur. Essent una acusació lúcida de la implacable massificació a la qual la societat sotmet els seus membres, *Ikiru* enllaça, en certa manera, amb alguns films neorealistes. Watanabe troba que la mort no fa res més que evidenciar una existència on hom ha viscut sense viure, amagant la falta de compromís amb la mentida d'un "més endavant" que no arriba mai. L'acabament del termini impossibilita la coartada" (Rafael Miret).
DIUMENGE 16	*Cinema d'Àsia:* **Gishiki/La ceremonia** Nagisa Oshima, 1971. Int.: Kenzo Kawarazaki, Atsuo Nakamura, Akiko Koyama, Atsuko Kaku. Japó. V.O.S.E. A partir de una sèrie de rituals com són els sepelis i les noces que afecten una família, Oshima fa un fresc històric sobre el Japó més recent, amb la transformació de les estructures econòmiques, principalment, però també socials, que començant a la fi de la Segona Guerra Mundial va convertir el país en una potència de primer ordre, una transformació que provoca un enfrontament entre la rigidesa de la tradició, que es vol mantenir, i la modernitat assumida pel país.	*Cinema d'Àsia:* **Ghare-Baire/El mundo de Bimala** Satyajit Ray, 1984. Int.: Soumitra Chatterji, Victor Bannerji, Swatilekha Chatterji, Gopa Aich, Jennifer Kapoor. Índia. V.O.S.E. Partint d'un text de Tagore, Ray va crear un film en què l'intimisme i la política es fusionen mitjançant la història de tres personatges –un líder independentista, un intel·lectual i la seva dona, Bimala– situats a l'Índia ocupada de l'inici de segle. La primera pel·lícula estrenada al nostre país –i l'única– del mestre desaparegut el 1992.	*Cinema d'Àsia:* **Bayan Ko/El meu país** Lino Brocka, 1984. Int.: Phillip Salvador, Gina Alajar, Claudia Zobel, Carmi Martin, Raoul Aragonn. Filipines-França. V.O.S.C. Brocka és el director filipí més important i posseeix una important producció desconeguda al nostre país."He fet un melodrama social que es desenvolupa com un film negre, però que m'ha permès mostrar la realitat de les Filipines d'avui dia" (Lino Brocka). La pel·lícula va provocar un gran impacte social en un país molt trasbalsat per la corrupció latent en la dictadura de Ferdinand Marcos.

V.O. Versió original - V.C. Versió catalana - V.E. Versió castellana - V.O.S.C. Versió original amb subtítols en català - V.O.S.E. Versió original amb subtítols en castellà - V.O.S. Versió original amb subtítols en un altre idioma - V.O.T.S. Versió original amb traducció simultània - S.D. Sense diàleg. Subtitulatge electrònic: SOFTITLER.

La Filmoteca es reserva el dret de modificar aquest programa per raons de força major. Preus: Entrada per a una sola sessió: 400 ptes.
Abonament 100 x 100, 10.000 ptes. Abonament 50 x 100, 5.000 ptes.
Carnet Jove, jubilats, aturats i sessió infantil, 200 ptes.